

[Undervisningsministeren]

Jeg ved godt, det skyldes, at mange er på supplerende dagpenge, men selv om man er på supplerende dagpenge, er man jo alligevel i kraft af frigørelsesattesten til rådighed for arbejdsmarkedet, og så burde det være muligt at få nogle flere til at få det antal timer, de ønsker.

Af disse grunde mener jeg, vi roligt kan give en lille åbning, når det gælder læreruddannelsen, men endnu ikke, når det gælder pædagoguddannelsen. Det mener jeg er meget velbegrundet.

I øvrigt kan jeg berolige alle med, at vi ikke kører frem efter disse prognoser, for det er da rigtigt, at vore prognoser ikke altid holder stik. Jeg har her i dag alene oplæst tallene for børn, der er født, dem kan vi da gå ud og tælle, så det er ikke en prognose.

Hr. Ole Vig Jensen har ret i, at det vist snart er 4 år siden, at Folketinget opfordrede mig til at sætte gang i en revision af læreruddannelsen. Jeg indrømmer, at jeg har tøvet lidt, fordi jeg synes, der var en pessimisme over sektoren, som gjorde, at man kunne frygte, at en debat om en revision ville medføre, at det eneste lærerne tænkte på, var, hvor mange timer der ville gå fra dem, og hvor mange timer de kunne risikere at tabe på anden måde.

Nu er vi på vej ind i lidt mere smult vande. Vi har nået bunden, når det gælder beskæftigelsessituationen for de ansatte på seminarierne. Nu kan det kun gå fremad; det tror jeg nok jeg tør sige, også selv om børnetallet falder, fordi vi er kommet meget langt ned, når det gælder den årlige produktion af lærere. Derfor tror jeg, tiden er inde til nu at kaste blikket fremad og gå i gang med læreruddannelsen.

Jeg kan oplyse, at der faktisk så godt som er nedsat et udvalg – der er i hvert fald fundet en formand, og der er skrevet et kommissorium. Og hvis man går ned i Folkeskoleinspektoratet i dag, vil man opdage, at der er en hel del fraværende; de er nemlig i Helsingfors til et møde om læreruddannelsen. Der er altså gang i læreruddannelsesforberedelserne i direktoratet, og inden det bliver sommer, vil vi have et udvalg fiks og færdigt med kommissorium og det hele og med repræsentation for alle de organisationer, som traditionelt arbejder med den slags.

Jeg siger tak til ministeren, fordi han huskede det andet forslag også; jeg var helt nervøs for, om det var mig, der havde lavet rod i det.

Ministeren siger, at lærernes ledighedsprocent efter de seneste opgørelser skulle være 1,7. Ministeren siger endvidere, at pædagoguddannelserne har en ledighedsprocent på 12, men dertil vil jeg sige, at dette fag har en helt speciel struktur med et utal af små institutioner. Derfor er der 10.000 deltidsstillinger med forskellige timetal, og der er store geografiske forskelle. Man kan også se, hvor forskelligt pædagogmangelen falder ud.

Der er én ting, som jeg synes er trist, og det er, at der er et par tusinde ikkeuddannede i normerede pædagogstillinger; det er også i den verden meget svært at få vikarer til de 5.000 institutioner, der er.

Ministeren var lidt inde på frigørelsesattesterne, som vi før har diskuteret. De mange deltidsansatte fremkommer på en eller anden måde af den politik, kommunerne fører, og det er jo kommunernes ret, men der er faktisk kun ca. 500–600 af de 10.000 deltidsansatte, der har frigørelsesattester. Jeg tror, at de mange deltidsstillinger og de geografiske forskelle gør, at det er svært at få udbud og efterspørgsel efter pædagoger til at gå op mod hinanden. Derfor er der mange ledighedsberørte, også selv om der er en udbredt pædagogmangel. Jeg synes, det gælder for dette område som for lærerområdet, at der er en selvpfyldende profeti i det, der foregår.

Socialstyrelsen har regnet ud, at kommunerne i stigende omfang ønsker at anvende pædagogisk uddannet arbejdskraft fremfor ikkeuddannede. Men hvis kommunerne ikke kan få pædagogstillingerne besat med uddannede, vil de naturligvis ikke oprette flere pædagogstillinger, og det medfører en øget lønudgift til ikkeuddannede. Andelen af pædagogstillinger afhænger i høj grad – ligesom på lærerområdet – af uddannelseskapa- citeten. Hvis kommunerne vurderer, at pædagogisk uddannet arbejdskraft er nødvendig for at løse daginstitutionsopgaverne, mener jeg fortsat ikke, at seminariekapa- citeten bør hindre den udvikling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Afstemning